

751 - Ҳаром будани зино, қимор ва гӯшти хук

савол

Чаро дар Ислом зино, қимор ва хӯрдани гӯшти хук ҳаром аст?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Мо дар ҳайратем, ки аз як шахси мусулмон оиди масоиле, ки хеле возеху бебаҳс ва ниёз ба исбот надорад, чунин саволе содир мешавад. Аммо ҷавоби ин савол хеле содда аст, ин ҷизҳо ҳароманд, зоро Аллоҳе, ки тоаташ бар мо воҷиб аст, дар Қуръони карим ба мо гуфтааст:

وَلَا تَقْرَبُوا إِلَّهَ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلٌ. {٣٢} (سورة الإسراء: ٣٢).

«Ба зино наздик машавед. Зино кори зишт ва бадтарин роҳ аст». (Сураи Исрӯ: 32).

Ва ба мо гуфтааст:

إِنَّمَا حَرَمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ. {١٧٣} (سورة البقرة: ١٧٣).

«Танҳо мурдор ва хун ва гӯшти хукро бар шумо ҳаром кардааст». (Сураи Бақара: 173).

Ва боз ба мо гуфтааст:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَرْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعْلَكُمْ تُفْلِحُونَ .
﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَضْدَدُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾
فَهَلْ أَنْثُمْ مُّنْتَهُونَ . {٩١-٩٠} (سورة المائدۃ: ٩١-٩٠).

«Эй қасоне, ки имон овардаед, шароб ва қимор ва бутҳо ва азлом (як навъ қуръапартоӣ) палид ва аз амали шайтон аст, пас аз онҳо дуриҷ ҷӯед, то

растагор шавед. Шайтон меҳоҳад ба василаи шаробу қимор, дар байни шумо адовару кина эҷод кунад ва шуморо аз ёди Аллоҳ ва аз намоз боздорад, пас оё шумо худдорӣ мекунед?». (Сураи Мойда: 90-91).

Мо бояд аз рӯи имон ба шариати Аллоҳ, ба умеди савоби ӯ ва аз тарси азоби ӯ аз ҳар чизе, ки Аллоҳ ҳаром кардааст, дур шавем. Мо ҳамчунин бояд имон оварем, ки Аллоҳ таъоло бар мо дар шариати Ислом ҷуз ҷизи заравару фосидро ҳаром накардааст, новобаста аз он ки мо онро бо ақлхоямон дарк кардаем ва ё дарк накардаем, зоро ӯ мефармояд:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مَمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا .} تَسْلِيمًا .} (سورة النساء: ٦٥).

«На, савганд ба Парвардигорат, ки онҳо имон намеоваранд, магар ин ки дар ихтилофҳояшон туро довар қарор диҳанд ва аз ҳукме, ки ту медиҳӣ, дар дили худ эҳсоси нороҳатӣ накунанд ва комилан таслим бошанд». (Сураи Нисо: 65).